

Червоно-вишневi зорi вiщують погожий схiд,
Ти, може, мене й забула, не бачила стiльки лiт?

Не мало ми воювали, стоптали чобiт рудих,
I якщо згадати мертвих, то я зажурюсь по них.

I якщо живих згадати, — нехай заанiмiє плач,
Бо друзi iдуть полками i я серед них — сурмач!

Сурмлю, що зелену землю закриєм грудьми вiд бiд,
Що красно-вишневi зорi вiщують веселий схiд!